

Plouă cu vise

Cârdei V. Mariana

Am ieșit la promenadă
este ora nouă,
sub umbrela mea albastră,
nu-mi pasă că plouă.

I-am văzut de la distanță
mersul legănat
este-nalt și poartă barbă,
părul grizonat.

Mi se pare amuzant
și privesc în zare,
este puțin amețit
sau mie îmi pare?

Zâmbetu-mi trădează gândul
prin conturul buzelor,
când deodată el întreabă
cu un glas domol:
- Vrei sa-mi dai umbrela ta?
- Nu, am nevoie de ea...
- Te-ai cupla cu mine? Da?
- Ha, ha, ha....Ha, ha, ha!

Dintr-o dată-s fericită
chiar dacă sunt vorbe-n vânt
se pare că nu fac umbră
inutil, pe-acest pământ!

Un semn mare de-ntrebare
mă trezește din visare:
„Ce-ai să faci cu viața ta?”
Doamne, ce-ntrebare grea!